

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 6 декември 2007 година****относно разрешаване на дерогация от някои разпоредби на Директива 2000/29/ЕО на Съвета по отношение на растения от *Vitis L.*, различни от плодове, с произход от Хърватия или Бившата югославска република Македония**

(нотифицирано под номер С(2007) 5897)

(2007/847/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно защитните мерки срещу въвеждането в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и срещу тяхното разпространение в Общността ⁽¹⁾, и по-специално член 15, параграф 1 от нея,

като има предвид че:

- (1) По силата на Директива 2000/29/ЕО растения от *Vitis L.*, различни от плодове, с произход от трети страни, по принцип не се внасят на територията на Общността.
- (2) Словения поиска дерогация, позволяваща вноса на растения от *Vitis L.*, различни от плодове, с произход от Хърватия или Бившата югославска република Македония за ограничен период от време, през който специализираните разсадници да могат да развъдят тези растения и след това да ги реекспортират обратно в Хърватия или в Бившата югославска република Македония.
- (3) Комисията счита, че не съществува опасност от разпространение на вредители по растенията или растителните продукти, при условие че специфичните условия, установени с тази директива, се прилагат по отношение на растенията от *Vitis L.*, различни от плодове, с произход от Хърватия или Бившата югославска република Македония.
- (4) Следователно на държавите-членки следва да се разреши да позволят внасянето на своя територия на такива растения при спазване на специфични условия за ограничен период.
- (5) Разрешението следва да бъде прекратено, ако бъде установено, че определените в това решение специфични условия са недостатъчни, за да се предотврати внасянето на опасни организми в Общността или че тези условия не се спазват.

- (6) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния фитосанитарен комитет,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Чрез дерогация от член 4, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО по отношение на точка 15 от част А на приложение III към цитираната директива, на държавите-членки ще бъде разрешено да внасят на своя територия растения от *Vitis L.*, различни от плодове, предназначени за засаждане в Общността и произхождащи от Хърватия или Бившата югославска република Македония (наричани по-долу „растенията“).

За да се ползват от дерогацията, в допълнение към изискванията, посочени в приложения I и II към директива 2000/29/ЕО, растенията трябва да отговарят и на условията, предвидени в приложението към настоящото решение.

За да се ползват от дерогацията, растенията трябва да са внесени в Общността през следните периоди:

- а) между 1 януари 2008 г. и 30 април 2008 г.;
- б) между 1 януари 2009 г. и 30 април 2009 г.;
- в) между 1 януари 2010 г. и 30 април 2010 г.

Член 2

1. Държавите-членки, които се възползват от дерогацията, предвидена в член 1, предоставят на Комисията и на останалите държави-членки, както следва:

- а) данни относно количествата растения, внесени съгласно настоящото решение; и
- б) подробен технически доклад за официалните инспекции и тестове, посочени в точка 6 от приложението.

⁽¹⁾ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2007/41/ЕО на Комисията (ОВ L 169, 29.6.2007 г., стр. 51).

Данни и доклад се предоставят най-късно до 15 ноември 2008 г. по отношение на внос по член 1, буква а) най-късно до 15 ноември 2009 г. по отношение на внос по член 1, буква б) и най-късно до 15 ноември 2010 г. по отношение на внос по член 1, буква в).

2. Всяка държава-членка, в която растенията се засаждат непосредствено след внасянето им на нейна територия, също предоставя на Комисията и на останалите държави-членки подробен технически доклад за официалните инспекции и тестове, посочени в точка 8, буква б) от приложението.

Докладът се предоставя най-късно до 15 ноември 2008 г. по отношение на внос по член 1, буква а) най-късно до 15 ноември 2009 г. по отношение на внос по член 1, буква б) и най-късно до 15 ноември 2010 г. по отношение на внос по член 1, буква в).

Член 3

Държавите-членки незабавно информират Комисията и останалите държави-членки за всички внесени на своя територия партии по силата на настоящото решение, за които се е оказало впоследствие, че не съответстват на посочените в него условия.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 6 декември 2007 година.

За Комисията
Markos KYPRIANOU
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

СПЕЦИФИЧНИ УСЛОВИЯ ПО ОТНОШЕНИЕ НА РАСТЕНИЯ *VITIS L.*, РАЗЛИЧНИ ОТ ПЛОДОВЕ, С ПРОИЗХОД ОТ ХЪРВАТИЯ ИЛИ БИВШАТА ЮГОСЛАВСКА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЯ, КОИТО СЕ ПОЛЗВАТ ОТ ДЕРОГАЦИЯТА, ПРЕДВИДЕНА В ЧЛЕН 1

1. Растенията да са носители на посадъчен материал под формата на зимуващи пъпки от разновидностите Babić, Borgonja, Dišeča belina, Graševina, Grk, Hrvatica, Kraljevina, Malvasija dubrovačka, Malvazija (син. Malvazija istarska bijela), Maraština, Muškat momjanski (син. Muškat istarski), Muškat ruža porečki, Plavac mali, Plavac veliki, Plavka (син. Plavina), Pošip, Škrlet, Teran, Trnjak, Vugava или Žlahtina, в случай на внос от Хърватия, или Aleksandriski muškat, Alikant buse, Belan, Belo zimsko, Beogradska besemena, Demir kapija, Grenaš crn, Kadarka, Krainski bojadisler, Kratošija, Moldavija, Ohridsko crno, Plavec mal, Plovdina, Prokupec, R'kaciteli, Semijon, Smederevka, Stanušina, Sultanina, Temjanika, Teran, Vranec, Župljanka or Žilavka, в случай на внос от Бившата югославска република Македония, които:
 - а) са предназначени за засаждане в Общността в помещенията, посочени в точка 7, върху подложки, произведени в Общността;
 - б) са добити в разсадници, официално регистрирани в Хърватия или Бившата югославска република Македония. Държавите-членки, които се възползват от тази дерогация, предоставят на Комисията и на останалите държави-членки списъци с регистрираните разсадници не по-късно от 31 декември на годината, предхождаща вноса на растенията в Общността. Списъците включват името и разновидността, броя редове, засети със съответната разновидност, броя растения за всеки ред в тези разсадници, доколкото е преценено, че са годни да бъдат внесени в Общността през 2008 г., 2009 г. или 2010 г. при спазване на условията, определени в настоящото решение;
 - в) подходящо опаковани и опаковките са ясно обозначени по начин, позволяващ определянето на регистрирания разсадник и разновидността.
2. Растенията се придружават от фитосанитарно удостоверение, издадено в Хърватия или Бившата югославска република Македония съобразно разпоредбите на член 13, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО на базата на проверката, предвидена в тях, чрез което по-специално се потвърждава липсата на следните опасни организми:

Daktulosphaira vitifoliae (Fitch)

Xylophilus ampelinus (Panagopoulos) Willems et al.

Grapevine Flavescence dorée

Xylella fastidiosa (Well et Raju)

Trechispora brinkmannii (Bresad.) Rogers

Tobacco ringspot virus

Tomato ringspot virus

Blueberry leaf mottle virus

Peach rosette mosaic virus

Удостоверението трябва да съдържа в рубриката „Допълнителна декларация“ следното означение: „Настоящата партида отговаря на условията, предвидени в Решение 2007/847/ЕО“.

3. Официалната служба за фитосанитарна защита на Хърватия или на Бившата югославска република Македония гарантират идентичността и целостта на растенията от момента на добиването им според точка 1, буква б) до износа им в Общността.
4. Растенията се внасят през входни пунктове, посочени за целта от държавата-членка, в която се намират.

Тези пунктове, както и наименованието и адресът на отговорния официален орган, посочен в Директива 2000/29/ЕО, който отговаря за всеки входен пункт, се съобщават предварително и едновременно на Комисията от държавата-членка, която се ползва от дерогацията и при поискване са на разположение на останалите държави-членки.

Когато вносът на растенията в Общността се осъществява в държава-членка, различна от тази, която се ползва от упоменатото в член 1 разрешение, наричано по-долу „разрешението“, отговорните официални органи на държавата-членка, в която се осъществява вносът, информират и работят съвместно с отговорните официални органи на държавите-членки, които се ползват от това разрешение, с цел да се осигури спазването на разпоредбите на настоящото решение.

5. Преди внасяне на растенията в Общността вносителят е официално уведомен за условията, определени в точки 1—4; вносителят уведомява подробно за всеки внос предварително и своевременно официалните органи в държавата-членка, на чиято територия се осъществява вносът и тази държава-членка незабавно информира Комисията за следните подробности от уведомлението:

- a) вида материал;
- b) разновидността и количеството;
- в) декларираната дата на внасяне и потвърждение на входния пункт;
- г) имената, адресите и местонахожденията на помещенията, посочени в точка 7, в които пъкките ще бъдат засадени и съхранявани.

Вносителят уведомява съответните официални органи за всяко изменение в горепосочените данни, веднага след като те станат известни.

Заинтересованата държава-членка следва незабавно да информира Комисията за посочените по-горе подробни данни, както и за всяка внесена в тях промяна.

Най-малко две седмици преди датата на вноса вносителят посочва на отговорния официален орган помещенията по точка 7, в които ще бъдат отглеждани растенията.

6. Инспекциите, включително и тестовите, ако са необходими, изисквани по член 13 от Директива 2000/29/ЕО и в съответствие с разпоредбите на настоящото решение, се извършват от отговорните официални органи на държавите-членки, които се възползват от разрешението, и ако е необходимо, в сътрудничество с отговорните официални органи на държавата-членка, в която ще бъдат съхранявани растенията.

По време на тези инспекции държавата-членка/държавите-членки контролира(т) липсата на вредители, посочени в точка 2, и, при нужда, провежда(т) за тази цел тест. Всяко откриване на вредител незабавно се съобщава на Комисията. Вземат се подходящи мерки за унищожаване на вредителите и, ако е необходимо, на съответните растения.

7. Растенията се засаждат само в официално обявени и одобрени за целите на разрешението помещения.

Лицето, определено да засажда растенията, предварително уведомява отговорните официални органи на държавата-членка, в която се намират помещенията, за името и адреса на собственика на тези помещения.

Когато мястото на засаждане се намира в държава-членка, различна от тази, която се ползва от разрешението, отговорните официални органи на държавата-членка, която се възползва от разрешението, уведомяват тези на държавата-членка, в която ще бъдат засадени растенията, за наименованието и за адреса на помещенията, в които растенията ще бъдат засадени. Тази информация се предоставя в момента на получаването на предварителното съобщение от вносителя, посочен в член 5, четвърти параграф.

8. В помещенията, посочени в точка 7:

- a) растенията, за които е установено, че не са заразени с вредители, както е посочено в точка 2, могат да бъдат използвани за засаждане върху подложки, произведени в Общността. Засадените растения впоследствие се съхраняват при необходимите условия в подходяща хранителна среда, но не се посаждат или отглеждат на полето. Засадените растения остават в помещенията не повече от осемнайсет месеца преди износа им извън Общността, както е посочено в точка 9;

- б) през периода, последващ засаждането, отговорните официални органи на държавата-членка, в която са засадени растенията, им правят в подходящи моменти визуални проверки за наличие на вредители или за признаци или симптоми, причинени от вредители; в резултат от визуалните проверки всеки вредител, причиняващ такива признаци или симптоми, се идентифицира чрез подходящи тестове;
- в) всяко засадено растение, за което не е установено при посочените в букви а) и б) проверки или тестове, че не е заразено с изброените в точка 2 вредители или пък се налага да бъде поставено под карантина, незабавно се унищожава под контрола на отговорните официални органи.
9. Всяко растение, израснало след успешно засаждане при използване на пъпките, споменати в точка 1, се освобождава само като засадено растение за износ в Хърватия или Бившата югославска република Македония. Отговорните официални органи на държавата-членка, която се ползва от разрешението, гарантират, че всяко растение или част от растение, което не се изнася по описания начин, ще бъде официално унищожено. Води се документация за количествата успешно засадени растения, на официално унищожените растения и на растенията, които са били реекспортирани в Хърватия или Бившата югославска република Македония. Тези данни се предоставят на разположение на Комисията.
-